

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт Закону України «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення» (далі – проєкт Закону), а також документи, надані до нього листом Міністерства економіки України від 03.10.2022 № 4709-02/67970-03.

За результатами проведеного аналізу проєкту Закону та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 та 9 до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), ДРС

встановила:

проєктом Закону визначаються правові та організаційні засади поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення та спрямований на охорону життя та здоров'я людини під час поводження з ними, забезпечення національної безпеки, публічної безпеки і порядку та охорони довкілля.

Зазначений проєкт Закону вже знаходився на розгляді в ДРС (лист Міністерства економіки України від 17.02.2022 № 4709-02/7952-03). За результатами опрацювання проєкту Закону та аналізу його регуляторного впливу було прийнято рішення № 141 від 06.04.2022 про відмову в погодженні проєкту регуляторного акту.

Нова редакція проєкту Закону є аналогічною попередній редакції, тобто розробником була порушена процедура доопрацювання проєкту регуляторного акту, яка визначена статтею 21 Закону. Відповідно до Закону розробник повинен доопрацювати проєкт регуляторного акту та аналіз регуляторного впливу з урахуванням наданих зауважень та пропозицій і після цього подавати проєкт на повторне погодження.

Разом з цим, нижче повторно зазначаємо зауваження та пропозиції, які стосуються обох редакцій проєкту Закону.

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 422 від 04.11.2022

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 4FD4BFDE9E1BAF3A04000008869000DF390100

Дійсний: з 14.06.2022 19:27:10 по 14.06.2023 19:27:10

Статтею 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» встановлено, що дія цього Закону не поширюється, зокрема, на дозвільну систему, що поширюється на операції зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими матеріалами і речовинами, сильнодіючими отруйними речовинами та на відносини у сфері державного експортного контролю.

Разом з цим, стаття 13 проекту Закону зазначає, що підривні роботи проводяться суб'єктами господарювання, які отримали дозвіл.

При цьому, пунктом 48 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (далі – Перелік), передбачено дозвіл на початок виконання робіт підвищеної небезпеки на експлуатацію (застосування машин), механізмів, устаткування підвищеної небезпеки.

Пунктом 2 Переліку видів робіт підвищеної небезпеки Додатку 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1107 «Про затвердження Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки» роботи, пов'язані з використанням енергії вибуху, утилізація зброї, звичайних видів боєприпасів та виробів ракетної техніки, виготовлення, випробування, транспортування, зберігання та використання промислових вибухових матеріалів та їх знешкодження віднесено до групи А та виконуються на підставі дозволу.

Тобто проектом Закону передбачається, що підривні роботи мають проводитися на підставі дозволу на початок виконання робіт підвищеної небезпеки на експлуатацію (застосування машин), механізмів, устаткування підвищеної небезпеки (пункт 48 Переліку) з одночасним отриманням дозволу на підривні роботи. У разі запровадження нового документа, проектом Закону *запроваджується подвійне державне регулювання господарської діяльності з підривних робіт*, а також обов'язкове страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам унаслідок проведення цих робіт. Крім того, у зазначеній статті проекту Закону не визначено дозвільний орган, до компетенції якого буде віднесено видачу відповідного дозволу.

Аналогічно, не визначено дозвільний орган, до компетенції якого буде віднесено видачу дозволу на проведення робіт з утилізації боєприпасів у відповідності до статті 15 проекту Закону.

Статтею 8 проекту Закону передбачені повноваження Національної поліції видавати дозвіл на придбання, зберігання та перевезення вибухових матеріалів промислового призначення, а статті 5 та 6 проекту Закону не передбачають повноважень центральних органів виконавчої влади, які забезпечують формування та реалізацію державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення щодо видачі відповідних дозволів.

Враховуючи вищевказане, проєкт Закону необхідно доопрацювати в частині узгодження його статей між собою, а також приведення його у відповідність нормам чинного законодавства.

Відповідно до вимог статті 1 Закону документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проєкту регуляторного акта принципам державної політики, є аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ), який розробляється відповідно до вимог Методики аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами) (далі – Методика).

Наданий розробником АРВ до проєкту Закону містить формальний опис запропонованого ним регулювання, зокрема при підготовці Розділу II «Цілі державного регулювання» існує потреба у чіткому визначенні цілей прийняття регуляторного акта, які мають бути безпосередньо пов'язані із вирішенням проблеми. При формулюванні цілі слід було дотримуватися таких правил: вона повинна бути реально досяжною, викладена чітко і лаконічно із застосуванням слів, які б означали завершеність (для прикладу: зменшити, збільшити, розподілити, організувати, виробити, тощо), а також вимірюваною, оскільки формулювання цілі проводиться із урахуванням трьох вимірів, а саме кількісного, якісного та часового.

Натомість, запропоновані розробником цілі державного регулювання як удосконалення вже запровадженого державою регулювання відносин, що виникають у процесі поводження з вибуховими матеріалами, та встановлених принципів і процедур поводження з вибуховими матеріалами з метою чіткого їх окреслення, інтеграція вимог законодавства Європейського Союзу у національне законодавство неможливо досягти шляхом запровадження дозволів на придбання, зберігання вибухових матеріалів промислового призначення, імпорт, експорт та транзит через територію України вибухових матеріалів промислового призначення та відповідно вказані цілі потребують доопрацювання.

При підготовці Розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробник проєкту регуляторного акта повинен навести опис усіх можливих альтернативних способів досягнення встановлених цілей та визначити переваги обраного способу. Передусім доцільно розглядати лише реалістичні альтернативи, тобто такі, які спроможні розв'язати існуючу проблему, можуть бути впроваджені та виконані на практиці. Однак, у зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у цій частині розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу досягнення визначених цілей.

У Розділі VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні

впроваджувати або виконувати ці вимоги» розробником повинні бути здійснення розрахунки витрат на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 2. Зокрема, розробник повинен був прорахувати можливі витрати, у зв'язку із впровадженням проектом регуляторного акту обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам унаслідок проведення цих робіт.

Проте відповідні розрахунки в Таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта» відсутні, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання.

При підготовці Розділу VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» наводиться перелік показників результативності відповідного регуляторного акта, які в подальшому стануть основою для відстеження результативності такого регуляторного акта. Саме за допомогою показників результативності можна визначити, чи досягає регуляторний акт мети, заради якої його було прийнято. Проте в АРВ не зазначені додаткові показники результативності, яких повинно бути у кількості не менше трьох відповідно до вимог Методики.

Враховуючи вищезазначене, проект Закону розроблений з порушенням принципів державної регуляторної політики, а саме: адекватності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 3 Закону, вимог статті 8 в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики, а також порушує вимоги статті 21 в частині необхідності доопрацювання проекту з урахуванням зауважень та пропозицій вказаних у рішенні про відмову в погодженні проекту регуляторного акта.

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР